

Uzasadnienie

Opracowanie nowego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji, wynika z oceny ponad dziesięcioletniego okresu stosowania przepisów dotychczas obowiązującego w tym zakresie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 3 kwietnia 2000 r. w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji (Dz. U. Nr 27, poz. 343). Wymogi dotyczące przechowywania broni nie uległy zmianie od 2000 r., co powoduje, że niektóre uregulowania zawarte w dotychczasowym rozporządzeniu są nie dość precyzyjne albo niedostatecznie funkcjonalne i wymagają uściślenia bądź zmiany. Ponadto, na rynku pojawiły się w tym czasie nowe zabezpieczenia techniczne, zarówno w postaci urządzeń mechanicznych, jak i systemów elektronicznych, które dają większą gwarancję bezpiecznego przechowywania broni i amunicji.

W § 1 podobnie jak w dotychczasowym rozporządzeniu wskazano, iż szczegółowe zasady i warunki przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji dotyczą podmiotów literalnie wymienionych w art. 29 ust. 3-7 ustawy o broni i amunicji, które posiadają pozwolenie na broń na okaziciela oraz osób fizycznych, które posiadają broń i amunicję na podstawie pozwolenia na broń, określonego w art. 10 ust. 2 ustawy o broni i amunicji, a także osób posiadających broń na podstawie karty rejestracyjnej broni pneumatycznej.

W § 2 ust. 1 wskazano magazynu broni jako miejsce, w którym są zobowiązane przechowywać broń i amunicję podmioty wymienione w art. 29 ust. 1 pkt 3-7 ustawy o broni i amunicji. Ust. 2 tego przepisu wskazuje, iż w magazynie broni przechowuje się również broń i amunicję używaną w szczególności podczas zawodów sportowych, zgrupowań, szkoleń, wystaw czy realizacji filmów i innych przedsięwzięć artystycznych. Niniejszy katalog sytuacji przechowywania broni i amunicji jest otwarty, ponieważ pomimo wymienionych przypadków, broń może również zostać wykorzystywana w innych, co jednocześnie powoduje obowiązek należytego jej przechowywania. W sytuacjach, kiedy nie ma możliwości przechowywania broni i amunicji w magazynie broni, obowiązkiem osoby odpowiedzialnej za broń jest przechowywanie jej w pomieszczeniu zamkniętym oraz zapewnienie stałego i bezpośredniego nadzoru, o czym stanowi ust. 3. W ust. 4 wskazuje się jako osobę odpowiedzialną za przechowywanie kluczy od magazynu broni, kierownika podmiotu wymienionego w art. 29 ust. 3-7 ustawy o broni i amunicji lub osobę przez niego zatrudnioną jako magazyniera i upoważnioną pisemnie do przechowywania kluczy. Ust. 5 określa wymagania jakie powinien spełniać magazynier, a mianowicie jest obowiązany posiadać legitymację osoby dopuszczonej do posiadania broni wydaną na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o broni i amunicji.

W § 3 szczegółowo określono wymagania techniczne, jakie powinien spełniać magazyn broni. Wprowadzono, tak jak w uchylanym rozporządzeniu możliwość zastosowania alternatywnych rozwiązań w zakresie zabezpieczenia drzwi do magazynu. Wskazano, iż drzwi powinny spełniać co najmniej wymagania, o których mowa w normie PN-EN-1627:2011, być zamknięte i zaplombowane lub zaopatrzone w inny wskaźnik sygnalizujący wejście osób nieuprawnionych, ale dopuszczono także drzwi obite blachą stalową o grubości co najmniej 2 mm, posiadające blokadę przeciwwyważeniową oraz zamknięcie na co najmniej dwa zamki w klasie „7” wg PN-EN 12209 i zasuwę drzwiową zamykaną na kłódkę co najmniej w klasie „5” wg PN-EN 12320. Obowiązujące rozporządzenie zawiera nieprecyzyjne zapisy, takie jak „zamki atestowane” czy „kłódka atestowana” zamontowane w drzwiach wejściowych do magazynu, obitych metalową blachą, bądź „atestowane szyby” specjalne, w szczególności kuloodporne, montowane w oknach magazynu. Wprowadzenie konkretnych norm pozwoli na uniknięcie różnorodnej interpretacji przepisów odnośnie wymaganych atestów urządzeń, a jednocześnie ujednotoczy sposób wyposażania magazynów we wszystkich podmiotach. Wprowadzenie obowiązku wyposażenia magazynów w urządzenia i systemy alarmowe oraz obowiązku całodobowej ochrony, zapewni dodatkowe zabezpieczenie magazynu przed dostępem osób nieuprawnionych. Obowiązkowym wyposażeniem magazynu jest umieszczenie w miejscu ładowania i rozładowywania broni, skrzyni z piaskiem lub innego urządzenia służącego do przechwytywania pocisków, oznaczonego napisem: „TU KIERUJ BRONĀ”.

W porównaniu do uchylanego rozporządzenia ogólnikowe określenie posiadać podręczny sprzęt gaśniczy zastąpiono wskazaniem konkretnego rodzaju gaśnicy – proszkowa ABC o masie środka gaśniczego co najmniej 4 kg – oraz uzupełniono o obowiązek posiadania koca gaśniczego.

Nowym rozwiązaniem jest ocena spełnienia wymagań technicznych magazynu broni i sposobu zabezpieczenia broni i amunicji, dokonywana protokolarnie, przez funkcjonariusza Policji upoważnionego przez komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji. Przy czym należy zauważyć, iż taki wymóg funkcjonuje od kilkunastu lat w przepisach wykonawczych do ustawy *o ochronie osób i mienia*, w odniesieniu do magazynów broni podmiotów, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy *o broni i amunicji*.

W § 4 określono, że broń i amunicja przechowywana w magazynie broni ma być umieszczona w szafach stalowych lub sejfach spełniających wymagania co **najmniej klasy S1** wg normy PN-EN 14450. W uchylanym rozporządzeniu brak było odwołania do konkretnych polskich norm. Wskazano również sposób przechowywania broni określając, iż powinna być wyjęta z futerału lub opakowań fabrycznych i rozładowana, z odłączonym magazynkiem, kompletna i czysta. Natomiast amunicję do broni palnej przechowuje się w pudełkach lub pojemnikach, ułożoną w sposób uniemożliwiający uderzenie w splonkę naboju. Nie przechowuje się amunicji w magazynkach naboju.

Wprowadzono także nową regulację dotyczącą braku możliwości przechowywania amunicji uszkodzonej w magazynie i obligującą do przekazywania jej uprawnionemu podmiotowi do utylizacji.

W § 5 określono sposób przechowywania broni i amunicji przez osoby posiadające pozwolenie na broń wydane w celach określonych w art. 10 ust. 2 ustawy o broni i amunicji. W uchylanym rozporządzeniu nie było zróżnicowania sposobu przechowywania broni w zależności od posiadanej jej ilości. Obecnie natomiast zostało ono wprowadzone. W przepisie tym nałożono na posiadaczy broni obowiązek przechowywania broni palnej w urządzeniach mechanicznych o określonej klasie odporności na włamanie, przystosowanych do przechowywania broni. Uchylane rozporządzenie nie określało żadnych wymogów dla kaset, szaf ani sejfów. W związku z tym, iż obowiązujące przepisy nie odnoszą się do sposobu przechowywania broni pneumatycznej, posiadanej na podstawie karty rejestracyjnej takiej broni, uznano za zasadne wprowadzenia obowiązku przechowywania tego rodzaju broni w sposób określony dla broni palnej:

- 4) do 5 egzemplarzy broni i amunicji w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy S1 według normy PN-EN 14450, na trwałe przymocowanych do elementów konstrukcyjnych budynku;
- 5) 6 - 10 egzemplarzy broni i amunicji w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy S2 według normy PN-EN 14450, na trwałe przymocowanych do elementów konstrukcyjnych budynku;
- 6) powyżej 10 egzemplarzy broni i amunicji w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy -I- według normy PN-EN 1143-1, ale wyposażonych co najmniej w jeden zamek certyfikowany klasy C według normy PN-EN-1300, na trwałe przymocowanych do elementów konstrukcyjnych budynku.

Ze względów bezpieczeństwa, zastrzone warunki przechowywania powyżej 50 sztuk broni palnej i amunicji do niej, przez osoby fizyczne. W takim przypadku pomimo tego, iż posiadana przez nie broń ma być przechowywana w urządzeniach przystosowanych do przechowywania broni i amunicji, to dodatkowo muszą być spełnione warunki przechowywania broni, określone w § 3, odnoszące się do magazynów broni należących do podmiotów.

W § 6 wskazano warunki przechowywania broni i amunicji przez osoby posiadające pozwolenie na broń w celach kolekcjonerskich oraz pamiątkowych, poza urządzeniami wskazanymi w rozporządzeniu. Będzie to możliwe po spełnieniu określonych wymogów, takich jak : okna osłonięte siatką stalową o wymiarach oczek 10 mm x 10 mm, o średnicy drutu 2,5 mm, oraz zamocowaną na stałe w murze kratą wykonaną z prętów stalowych o średnicy nie mniejszej od 12 mm lub z płaskowników stalowych o wymiarach nie mniejszych niż 8 mm x 30 mm; odstęp między prętami w kratce nie powinien przekraczać wymiarów 120 mm x 120 mm, a płaskowników 80 mm w poziomie i 240 mm w pionie. Dopuszcza się zamiennie montaż szyb kuloodpornych, albo o zwiększonej odporności na włamanie, co najmniej w klasie P-4, bez możliwości otwierania oraz drzwi wejściowe do pomieszczenia, w którym przechowywana jest broń i amunicja, zabezpieczone poprzez wzmocnienie ich blachą stalową o grubości co najmniej 2 mm, wyposażenie w blokadę przeciwwyważeniową oraz zamknięcie co najmniej na dwa zamki w klasie „7” według normy PN-EN 12209 i zasuwę drzwiową zamykaną na klódkę co najmniej w klasie „5” według normy PN-EN 1232. Ponadto, stworzono możliwość przechowywania broni wydanej w celu kolekcjonerskim lub pamiątkowym w gablotach przeznaczonych do przechowywania

broni, jednakże przy obowiązkowym spełnieniu wymogu dotyczącego dodatkowego zabezpieczenia drzwi i okien, określonego w tym przepisie.

Uchylane rozporządzenie również przewidywało możliwość przechowywania broni kolekcjonerskiej i pamiątkowej poza szafami, sejfami i kasetami, jednakże brak było określenia konkretnych polskich norm, jakie mają spełniać m. in. zamki i kłódki.

W § 7 wskazano - podobnie jak w uchylanym rozporządzeniu - iż broń palną nosi się w kaburach lub futerałach, z zastrzeżeniem, iż broń palną przeznaczoną do ochrony osobistej należy nosić w sposób jak najmniej widoczny, w kaburze przylegającej do ciała. Przepis ten, o ile to możliwe, należy stosować także do noszenia broni nieprzeznaczonej do ochrony osobistej.

W § 8 wskazano, iż osoby, które uzyskały pozwolenie na broń bez prawa jej noszenia lub z ograniczonym prawem noszenia, mogą nosić broń jedynie na podstawie specjalnego zezwolenia wydanego przez właściwy organ Policji, którego wzór określa załącznik nr 1 do rozporządzenia. Nie jest to nowa regulacja, podobny przepis znajdował się w uchylanym rozporządzeniu.

W § 9 określono wzory Książek ewidencji broni i Książek ewidencji amunicji, będących w posiadaniu podmiotów, które wymienia art. 29 ust. 1 pkt 3 – 7 ustawy *o broni i amunicji* powoduje, że wszystkie te podmioty będą ewidencje broni i amunicji prowadziły jednolicie. W ten sposób organy Policji mają ułatwiony nadzór i wykonywanie kontroli prowadzonych przez podmioty działalności. Ponadto został nałożony na podmiot obowiązek przechowywania w magazynie broni, dokumentacji dotyczącej posiadanej na stanie broni i amunicji.

W książki te wpisywana jest broń, wydana danemu podmiotowi na pozwolenie i amunicja do tej broni. W książce ewidencji broni wpisuje się jej nazwę i markę, kaliber i rok produkcji, serię i numer. Są to cechy pozwalające na identyfikację broni. Ponadto wpisywana jest podstawa jej nabycia bądź przejęcia z innego podmiotu.

W przypadku książki ewidencji amunicji wpisywane są m.in. jej nazwa (kaliber i typ), podstawa nabycia lub przejęcia z innego podmiotu oraz jej rozliczanie.

W § 10 wprowadzony został ścisły rejestr wydawanej broni i amunicji, poprzez jej rejestrowanie podczas wydawania broni i amunicji z magazynu broni i jej zdawanie, odpowiednio, w książce wydawania - przyjmowania broni oraz w książce wydawania - przyjmowania amunicji. Poszczególne karty niniejszych książek powinny być ponumerowane, przeszyte i opieczątowane na ostatniej stronie pieczęcią danego podmiotu. W książce wydawania-przyjmowania broni wpisuje się oprócz jej cech identyfikacyjnych dane osób: wydającej i przyjmującej broń, datę i godzinę tej czynności, a następnie dane osób: zdającej i przyjmującej broń do magazynu wraz z datą i godziną zdania broni. Podobne zapisy znajdują się w książce wydawania-przyjmowania amunicji.

Wzory książek nie uległy zmianie w stosunku do uchylanego rozporządzenia.

W § 11 określono szczegółowe wymagania, jakie winna spełniać prowadzona przez podmioty dokumentacja dotycząca ewidencji broni i amunicji oraz wydawania i przyjmowania broni i amunicji z magazynu.

W § 12 wprowadzono przepis przejściowy, umożliwiający podmiotom i osobom, o których mowa w rozporządzeniu, dostosowanie sposobu przechowywania broni i amunicji do wymogów określonych przedmiotowym rozporządzeniem, w terminie 5 lat od dnia jego wejścia w życie. Wyznaczenie tak długiego terminu wynika z faktu, iż projektowane zmiany sposobu przechowywania broni wywołają skutki finansowe dla posiadaczy broni. Uzasadnione jest zatem rozłożenie ich w czasie.

§ 13 wskazuje, iż traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 3 kwietnia 2000 r. w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji (Dz. U. z 2000 r. Nr 27, poz. 343).

Zgodnie z § 14 rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zakres przedmiotowej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodnie z § 11a ust. 1 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projektowane rozporządzenie w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji będzie oddziaływać na osoby fizyczne posiadające broń wydaną na indywidualne pozwolenia na broń oraz podmioty posiadających broń wydaną na okaziciela oraz właściwe organy Policji, realizujące zagadnienia związane z problematyką wydawania pozwoleń na broń.

2. Konsultacje społeczne.

W toku konsultacji społecznych do projektu uwagi zgłosiły: Ruch Obywatelski Miłośników Broni oraz Fundacja Rozwoju Strzelectwa.

ROMB zwrócił uwagę na znieminą ustawą z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy o broni i amunicji oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz.U. Nr 38, poz. 195) definicję noszenia broni, wskazując, iż projekt winien to uwzględnić. Uwaga ta została uwzględniona.

Fundacja Rozwoju Strzelectwa wskazała natomiast, że projekt w sposób znaczący zaostrza wymagania w stosunku do posiadaczy pozwoleń na broń. Przedstawione przez Prezesa Fundacji zastrzeżenia odnoszą się jednak przede wszystkim do treści pierwotnego projektu, którego treść uległa znaczącym zmianom po przeprowadzonych uzgodnieniach wewnątrzpolicyjnych.

Należy zauważyć, iż przedstawione w wymienionej opinii uwagi dotyczyły przepisów zawartych w projekcie w wersji z dnia 12 lipca 2012 r., natomiast w obecnej wersji - projekt z dnia 9 sierpnia 2012 r. - nie zawiera budzących zastrzeżeń przepisów bądź nadano im nowe brzmienie.

W świetle przedstawionych przez Prezesa Zarządu Fundacji Rozwoju Strzelectwa w Polsce uwag można wywieść, iż podważa on zasadność wprowadzania jakichkolwiek zmian w obowiązujących od 12 lat przepisach. Nie można się z tym zgodzić, gdyż pozostawienie przepisów w obecnym kształcie nie byłoby zgodne z wolą Ministra Spraw Wewnętrznych, który uznał za konieczne - mając przede wszystkim na celu podniesienie poziomu zabezpieczenia przechowywanej broni - dokonanie zmiany obowiązujących przepisów w tym zakresie.

W związku z powyższym akceptacja wskazanych w opinii propozycji, zmierzających w kierunku liberalizacji prawa we wskazanym zakresie nie jest zgodna z intencją wprowadzanych zmian.

Projektowana regulacja stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966) zostanie zamieszczona w wersji elektronicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa oraz dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływ na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.